

İşletme Araştırmaları Dergisi
Journal of Business Research-Turk
10/4 (2018) 443-458

Journal Of
Business Research
Turk
www.isarder.org

Araştırma Makalesi

Zaman Tercihi, Hazzın Ertenilmesi ve Bireysel Emeklilik Kararları
Time Preference, Delay of Gratification and Private Pension Decision

Cüneyt Can İŞCAN

İstanbul Bilgi Üniversitesi

Eyüp, İstanbul, Türkiye

orcid.org/0000-0002-2349-2090

can.iscan@bilgi.edu.net

Aslı Elif AYDIN

İstanbul Bilgi Üniversitesi

Eyüp, İstanbul, Türkiye

orcid.org/0000-0002-9145-386X

aslielif.aydin@bilgi.edu.tr

Özet

Bu çalışmanın amacı, bireylerin zaman tercihlerinin ve hazzı erteleme becerilerinin bireysel emeklilik planlarına katılma eğilimlerine nasıl etki ettiklerini incelemektir. Zaman tercihinin ele alındığı çalışmada gelecek zaman odaklı olan bireylerin bireysel emeklilik planına dâhil olma ihtimalinin arttığı görülmüştür. Ayrıca medeni hal ile bireysel emeklilik planına sahip olma arasında sınırdan anlamlılık düzeyinde bir ilişki saptanmıştır. Bireylerin hazzı erteleme becerilerinin incelendiğinde ise çocukken para biriktirme ile yetişkinlikte harcanabilir bir gelir elde edilince biriktirme arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Ancak çocukluklarında birikim yapan ve yapamayan katılımcıların bireysel emeklilik sistemine dair yaklaşımlarında kayda değer bir fark bulunamamıştır.

Anahtar kelimeler: Bireysel emeklilik, Zaman Tercihi, Hazzın Ertenilmesi, Türkiye

Gönderme Tarihi 11 Ağustos 2018; **Revizyon Tarihi** 17 Kasım 2018; **Kabul Tarihi** 20 Kasım 2018

Abstract

The purpose of this study is to examine how individuals' time preferences and their delay of gratification skills affect their tendency to participate in individual pension schemes. In the study addressing the time preference construct, it is demonstrated that the likelihood to participate in private pension system increases as individuals dispositionally focused more on the future time. In addition, a significant relationship between marital status and having an individual pension plan was showed. Furthermore, when the delay of gratification skills of individuals is examined, a significant relationship between saving money as a child and saving as an adult with disposable income was found. However, there was no significant difference in the approach towards the private pension system of participants who did and did not save money during their childhood.

Keywords: Private pension, time preference, delay of gratification, Turkey

Received 11 August 2018; **Received in revised form** 17 November 2018; **Accepted** 20 November 2018

Önerilen Atıf/ Suggested Citation:

İşcan, C.C, Aydın, A.E. (2018). Zaman Tercihi, Hazzın Ertenilmesi ve Bireysel Emeklilik Kararları, *İşletme Araştırmaları Dergisi*, 10 (4), 443-458

1. Giriş

Bireyleri ve bakmakla yükümlü oldukları yakınlarını, yaşlılık, sakatlanma, ölüm, iş kazası ve meslek hastalıkları gibi risklere karşı korumayı amaçlayan her tür sosyal sigorta, yardım ve hizmet, sosyal güvenlik kavramı içinde yer almaktadır. Toplumu oluşturan tüm bireyler için temel bir hak niteliği bulunan sosyal güvenlik için, gelişmiş ülkelerde bireyler ve kamu tarafından yapılan sosyal güvenlik harcamaları GSYH'nin %30'una kadar denk gelen büyüklüklere ulaşmıştır (Alper, Değer ve Sayan, 2012). Projeksiyonlar, bu yöndeki harcamaların sadece gelişmiş değil, diğer tüm ülkelerde de artarak devam edeceğini göstermektedir. Gerek Türkiye'de, gerekse diğer ülkelerde, sosyal güvenlik harcamaları içinde en büyük paya sahip olan harcama kalemi emeklilik sigortasıdır. Bu sebeple, emeklilik sigortasının topluma ulaştırılmasıyla ilgili her tür gelişme/değişiklik, tüm sosyal güvenlik sistemini etkilemektedir.

Ülkemizde son senelerde gelişmekte olan Bireysel Emeklilik Sistemi ile, bireylerin geleceğe yönelik yatırımlarının artırılması hedeflenmektedir. Bireysel Emeklilik Sistemi'ne katılım oranı artışının devlet katkı payı ve zorunlu katılım gibi uygulamalarla hızlandırılması amaçlansa da, öncelikli olarak kişilerin uzun vadeli yatırıma yönelik tercihlerinin anlaşılacak uygun programların geliştirilmesi önem taşımaktadır.

Bu çalışmanın amacı kişilerin bireysel emeklilik sistemine yatırım kararına etki eden psikolojik faktörlerin araştırılmasıdır. Özellikle kişilerin hazzı erteleme becerilerinin ve zaman tercihlerinin bireysel emeklilik planlarına dâhil olma eğilimlerine nasıl etki ettiklerini incelemektir. Ayrıca bireysel emeklilik sistemine dâhil olmayan kişilerin hangi koşullar altında bireysel emeklilik sistemine ilgi duyacakları araştırılacaktır.

2. Bireysel Emeklilik Sistemi

Günümüzde ister gelişmiş isterse gelişmekte olan ülkeler olsun, dünya çapındaki farklı ülkelerin tümünün sosyal güvenlik sistemleri, nüfusun yaşlanması, çalışanlar üzerindeki prim yükünün yükselmesi gibi çeşitli sorunlarla karşı karşıya kalmıştır (ISSA, 2010). Dünya genelinde yaşanan bu sosyal güvenlik krizi, sistemlerde reform ve yeniden yapılanma gerekliliğini doğurmuştur. Bu yeniden yapılanmaların bir meyvesi olarak ortaya çıkan özel emeklilik fonları bazı ülkelerde kamu emeklilik planlarının yerini alırken, bazı ülkelerde mevcut kamu emeklilik planlarını tamamlamaktadır.

Birleşmiş Milletler'in tanımına göre bir ülkedeki yaşlı nüfusun toplam nüfus içindeki oranının %8 ile %10 arasında olması o ülke nüfusunun "yaşlı", %10'un üzerinde olması ise "çok yaşlı" olduğu anlamına gelmektedir. Nüfus tahminlerine göre ülkemizin yaşlı nüfus oranının 2023 yılında %10,2'ye yükseleceği ve "çok yaşlı" nüfuslu ülkeler arasında yer alacağı tahmin edilmektedir (Şener ve Akın, 2010).

Ülkemizde yaşlı nüfus, diğer yaş gruplarındaki nüfusa göre daha yüksek bir hız ile artış göstermektedir. Türkiye'de toplam nüfusun artış hızı 2013 yılında %13,7 iken yaşlı nüfusun artış hızı %36,2 seviyelerindedir. Yaşlı bağımlılık oranı, çalışma çağındaki her 100 kişiye düşen yaşlı sayısıdır. Türkiye'de 2013 yılında 100 çalışanın bakması gereken yaşlı sayısı 11 iken bu sayının 2030 yılında 19 seviyelerinde olması beklenmektedir (Türkiye İstatistik Kurumu, tuik.gov.tr).

Ülkemizde sosyal güvenlik sisteminin içinde bulunduğu bu durum, bu alanda yeniden yapılandırma arayışlarını hızlandırmış ve bireysel emeklilik sistemi 2003 yılında faaliyete geçmiştir (Şener ve Akın, 2010).

Güncel verilere göre ülkemizde bireysel emeklilik sistemine katılmış olan 6.979.142 kişi bulunmakta olup, katılımın yüzde 28,2'si İstanbul'dan gerçekleşmiştir. Katılımcıların ağırlıklı olarak 25-34 ve 35-44 yaş aralıklarından olması, özellikle de neredeyse yüzde 86'sının üniversite mezunu olması dikkate değerdir. 2017 Ocak ayı itibarıyla yürürlüğe giren otomatik katılım sistemi ile, özel sektör çalışanlarının brüt maaşları üzerinden aylık belirli bir miktarın otomatik olarak bireysel emeklilik yatırımı olarak ayrılması planlanmıştır. Uygulama kriterleri farklı boyuttaki iş yerleri için değişiklik göstermekte olup, ana hatlarıyla katılımcıların sistemden çıkış için bireysel olarak başvuru yapmaları gerekmektedir. Bu yeni sistemle şirket bazında 4.140.609 adet çalışan yatırım yaparken, bu uygulama toplumda birikim yapma alışkanlığını destekleme amacı ile gerçekleştirilmektedir (Emeklilik Gözetim Merkezi, <http://www.egm.org.tr/>).

Otomatik katılım sistemini inceleyen bir çalışmada, büyük ölçekli bir şirkette işe başlarken bireysel emeklilik fonuna kayıt olmama varsayılan seçenek iken, bir yıllık çalışmanın ardından emeklilik fonuna katılım oranı yüzde 40 olarak bulunmuştur. Otomatik katılım uygulamasının olduğu emeklilik fonuna katılım işe başlarken varsayılan seçenek haline getirildiğinde veya fondan çıkmak için özel başvuru yapmak gerektiğinde ise bu oran yüzde 90'lara kadar çıkmıştır (Mischel, 2016, s.273). Bu sonuçlardan da görüldüğü gibi, sosyal güvenlik sistemlerinin oluşturulma ve revize edilme süreçleri esnasında insan doğasının ön planda tutulması büyük önem taşımaktadır.

Bu makalede iki temel psikolojik faktörün bireylerin finansal kararlarına, özellikle de bireysel emeklilik sistemine katılma kararına olan etkisi iki ayrı bölümde incelenecektir. İlk olarak kişilerin zaman tercihlerinin bireysel emeklilik sistemine dâhil olma kararına olan etkisi araştırılacaktır. Ayrıca yapılan ikinci bir çalışmayla da hazrı erteleyebilme becerilerinin kişilerin tasarruf yapma ve bireysel emekliliğe katılma kararlarına etkisi test edilecektir.

3. Bireysel emeklilik kararlarında rol oynayan etkenler

3.1. Zaman Tercihi ve Bireysel Emeklilik Kararı

Bireyin geçmiş olaylara ve geleceğe yönelik algısının, kişinin içinde bulunduğu zamanda aldığı karar ve aksiyonları etkileme potansiyeli olduğu gösterilmiştir (Van Dalen, Henkens, ve Hershey, 2010; Earl, Bednall ve Muratore, 2015). Benzer şekilde, Zimbardo ve Boyd (2015), bireyin geçmiş, şimdi ve gelecek zaman perspektiflerinin, kişinin günlük hayattaki davranışlarında önemli rol oynadığını saptamışlardır. Zaman perspektifi, pozitif geçmiş, negatif geçmiş, şimdiki zaman kadenci, şimdiki zaman hazcı ve gelecek odaklı olmak üzere beş ana kalemde incelenmektedir. Yürüttükleri araştırmalar sonucu Zimbardo ve Boyd (2008), gelecek odaklı zaman perspektifine sahip bireylerin, anın tam olarak tadını çıkarmama pahasına da olsa, gelecek hedeflerine göre hayatlarını planladıklarını göstermişlerdir.

Gelecek zaman perspektifine sahip bireyler, bugünkü karar ve hareketlerinin gelecek zamandaki sonuçları olacağı düşüncesine sıkı sıkıya bağlıdırlar. Hedonistik yani hazcı zaman perspektifine sahip bireyler ise anı yaşar ve anlık hazlara önem verirler; bugün aldıkları aksiyonların gelecekte getireceği sonuçlara fazla odaklanmazlar (Earl, Bednall ve Muratore, 2015).

Zaman perspektifi üzerine yapılan araştırmalarda, şimdiki zaman odaklı bireylerde riskli araba kullanımı, sık sigara ve alkol kullanımına rastlanırken (Keough, Zimbardo, ve Boyd, 1999; Zimbardo, Keough ve Boyd, 1997) gelecek zaman perspektifine sahip

bireylerde kariyer planlaması ve koruyucu sağlık davranışlarının daha fazla sergilendiği görülmüştür (Savickas, Silling ve Schwartz, 1984; Livneh ve Martz, 2007).

Gelecek zaman perspektifi olgusu, emeklilik dönemi planlamasında önemli rol oynamaktadır. Gelecek zaman odaklı kişilerin bireysel emeklilik sistemine dâhil olma olasılığının arttığı görülmüştür (Jacobs-Lawson ve Hershey, 2005; Earl vd. 2015; Aydın ve Selçuk 2017). Ayrıca bir emeklilik sitemine katılmış kişiler içinde gelecek odaklı olanların şimdiki zaman odaklı olanlara göre daha yüksek miktarlarda birikim yaptıkları görülmüştür (Jacobs-Lawson ve Hershey, 2005).

Kişilerin zaman tercihleri finansal kararlarında önemli bir rol oynamaktadır. Psikoloji ve davranışsal ekonomi alanlarında, anlık ödül ve kazanımlar söz konusu olduğunda bireylerin sabırsız olma eğiliminden sıkça bahsedilmektedir (Burks vd., 2012). Uzak gelecekte ya da uzun vadede edinilecek ödül ve kazanımların sert bir şekilde indirgenmesi, sağlık hizmetlerinden emeklilik planlamalarına kadar birçok alanda kayıplara neden olmaktadır. Çoğu bireyin emeklilik için neden yeterli birikimi olmadığını araştıran çalışmalarda finansal açıdan sabırsız olmanın, başka bir deyişle, şimdi alınacak daha az miktardaki finansal ödülün gelecekte alınacak daha çok miktardaki finansal ödüle tercih edilmesinin, temel bir etken olduğu belirlenmiştir (Hastings ve Mitchell, 2010).

3.2. Hazzın Ertelenmesi ve Bireysel Emeklilik Kararı

Karar verme üzerine geliştirilen ilk kuramlar, bireyleri akılcı ve makul bir karara varmak için seçeneklerinin artı ve eksilerini tartabilen, rasyonel kararlar verebilen varlıklar olarak ele almışlardır. Ancak bireylerin karar verme süreçleri ile ilgili bilimsel gözlemler sürecin pek de bu şekilde gerçekleşmediğini ortaya koymuştur (Eagleman, 2016). İnsan hayatındaki en önemli ve evrensel olgulardan biri mutlu olma isteğidir. Bireyler mümkün olduğunca mutlu hayatlar sürmek isterlerken, üzgün oldukları zaman bu mutlu olma çabası, karar ve davranışlarının merkezindeki yerini sağlamlaştırır. Bireylerin mutlu olma ve iyi hissetme isteği o kadar güçlüdür ki, “Şimdi harca ya da biriktir” ikileminde kalmış olan tüketiciye zor anlar yaşatarak, bireyin kendini iyi hissetme uğruna harcama yapmasına neden olabilir (Baumeister, 2002, s.671).

Bu alanda yapılan Marshmallow Testi, temelinde çocuklarda hazzı erteleme ve otokontrol becerilerini ve bu becerilerin bireylerin yaşamlarının ileri dönemlerinde aldıkları kararlarda ne ölçüde rol oynadığını incelemiştir (Mischel 1974). İlk testlerde anaokulu öğrencilerine hemen alabilecekleri bir ödül (bir marshmallow) ve tek başına, 20 dakikaya kadar beklemelerini gerektiren daha büyük bir ödül (iki marshmallow) arasında seçim şansı verilmiştir. Her çocuğa kendi ödülleri seçme şansı tanınmıştır (şekerleme, kurabiye, küçük kraker, nane şekeri vb.). Verilen sürede kurabiyeyi yemeyen ve denetleyici/asistanı yanına bırakılan zili çalarak odaya çağırılmayan katılımcılar, ikinci bir şekerlemeye hak kazanmışlardır. Testlerde, birçok katılımcı çocuk şekerlemeyi yeme isteğine karşı koymak için zor anlar yaşasa da, bazı çocuklar kendilerini bir şekilde oyalamış ve gelecekteki bir ödül için hazzın çekiciliğine karşı koymuştur. Bu testteki amaç, uzun vadeli kazanımlar uğruna güçlü ve anlık baştan çıkarıcılara karşı koyma yetisini ölçmektir. Test her ne kadar küçük çocuklara uygulanıyor olsa da, ölçtüğü yeti her genç ve yetişkin bireyin hayatlarında ihtiyaç duydukları bir otokontrol özgesiyle paralellik göstermektedir (Mischel, 2016).

Tasarruf yapma ve bireysel emeklilik kararlarının yanı sıra günlük hayatımızın birçok alanında aldığımız kararlarda, bize doğuştan kodlanmış olan otokontrol becerilerimizin önemi kaçınılmaz olsa da, çevre ve günümüz insan hayatı koşulları da

bireylerin otokontrol becerilerine ve geleceğe yatırım yapma kararlarına önemli derecede etki etmektedir. Konu tasarruf ve geleceğe yatırım yapma olduğunda bireylerin ait oldukları sosyo-ekonomik sınıfın önemli bir etken olduğu görülmüştür (Hutton ve Holmes, 2005). Bireylerin yetiştirilme tarzına bakıldığında, gerek geleceğe bakış, karar verme ve neden-sonuç ilişkilendirmeleri, gerek yatırım kararları olsun, orta ve yüksek gelirli ailelerin çocukları ile düşük gelirli ailelerin çocukları arasında önemli temel farklar gözlemlenmiştir (Hutton ve Holmes, 2005). Harcanabilir gelirin yüksek olduğu orta gelirli ailelerde para, “yönetilen” ve “yatırım yapılan” bir olgudur. Bu ailelerin çocukları, ebeveynlerinden düzenli olarak aldıkları harçlıkları yine aileleri tarafından yönetmeye teşvik edilmekte ve dolayısıyla otokontrol mekanizmaları ve geleceğe yönelik düşünme becerileri gelişmektedir (Hamilton, 1898). Harcanabilir geliri düşük olan alt sosyo-ekonomik sınıfa dâhil aile ve bireylerin, günlük hayattaki aldıkları kararlarda ise çoğunlukla öngörüsüz ve oto kontrolsüz hareket ettikleri gözlemlenmiştir (Mead, 1992). Düşük gelirli ailelerin hayatlarında para, kısıtlı miktarda bulunduğundan ve kimi zaman düzenli şekilde bireylere ulaşmayan bir değer olduğundan, alt sınıfa ait bireylerin zihninde “geldiğinde kullanılan/harcanan” ve hatta “zevk uğruna harcanması gereken” bir olgu olarak kodlanmaktadır (Payne, 2001). Bu şekilde yetişen genç bireylerde otokontrol mekanizmaları gelişmemekle beraber, paranın saklanması ve geleceği yönelik her tür yatırım değer kaybetmektedir. Orta ve yüksek sınıflı ailelerde gelecek önem teşkil ederken, düşük gelirli aileler için “şimdi” her zaman daha önemlidir (Hamilton, 1898).

4. Metodoloji

4.1. Araştırmanın Amacı

Çalışmada ilk olarak katılımcıların finansal kararlarda uyguladıkları zaman tercihinin ve gelecek zaman perspektifinin bireysel emeklilik kararlarına yönelik etkisi incelenmiştir. Katılımcıların şimdiki zaman odaklı ya da gelecek zaman odaklı olmalarının bireysel emeklilik planına dâhil olmaya yönelik kararlarını nasıl etkilediği analiz edilmiştir. Ayrıca kişilerin özellikle finansal kararlarında rol oynayan zaman tercihlerine bağlı olarak sabırlı ya da sabırsız seçimler yapmalarının emeklilik planına katılım kararlarına etki edip etmediği sorgulanmıştır.

Çalışmanın başka bir amacı da bireylerin çocukluktaki ve yetişkinlik döneminde hazzı erteleme ve otokontrol becerileri ile tasarruf etme ve bireysel emeklilik kararları arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığını incelemektir. Katılımcıların hazzı erteleme ve otokontrol becerilerini ölçümleyebilmek için gerek çocukluk döneminde gerekse belirli bir gelire sabit oldukları ileri dönemlerdeki para biriktirme davranışları sorgulanmıştır. Çalışmada, para biriktirme davranışı ile bireysel emeklilik planına katılma davranışları arasındaki ilişki analiz edilmiştir.

4.2. Yöntem

Zaman tercihinin incelendiği çalışmanın ilk aşamasında kolayda örnekleme yöntemi kullanılarak 18 yaş üstü kişilere ulaşılmıştır. Katılımcıların özellikle çalışan kişilerden oluşmasına özen gösterilmiştir. Veriler çevrimiçi anket üzerinden elde edilmiştir. Anketi 151 kişi tamamlamıştır.

Soru formunda ilk olarak katılımcıların zaman tercihini belirlemek için iki farklı ölçek kullanılmıştır. Bunlardan birincisi Hershey ve Mowen (2000) tarafından geliştirilen *Gelecek Zaman Perspektifi* ölçeğidir. Bu ölçekte “Gelecek bana çok belirsiz ve değişken geliyor” ya da “Sıkıntılı zamanlar için para biriktirme tavsiyesine uyarım” gibi ifadelerle katılımcıların ne ölçüde katıldığı sorulmaktadır. Bu ölçek ile katılımcıların

kendi zaman tercihlerine yönelik düşünceleri değerlendirilmektedir. Bu ölçüğe verilen yanıtlar temel alınarak katılımcıların ne ölçüde şimdiki zaman odaklı, ne ölçüde gelecek zaman odaklı oldukları belirlenmiştir. Düşük skorlar gelecek zaman odaklı olmayı ifade etmektedir.

Zaman tercihinin ölçümü için ayrıca Falk vd. (2015) tarafından geliştirilmiş olan ölçek kullanılmıştır. Bu ölçek ile katılımcıların özel olarak finansal ödemelere yönelik zaman tercihleri ölçülmek istenmektedir. Bu ölçekte katılımcılara hemen ve ertelenmiş finansal ödül seçeneklerinin olduğu birbirinden bağımsız varsayıma dayalı seçimler sunulmuştur. Katılımcılardan tercihlerini yaparken enflasyonun olmadığı bir ortamda olduklarını varsaymaları istenmiştir. Her bir soruda katılımcılara şimdi alacakları bir ödeme (x) ile 12 ay sonra alacakları daha büyük bir ödeme (y) arasında seçim yaptırılmaktadır. Karar ağacı formatının kullanıldığı ölçekte şimdi yapılacak ödeme tutarı (x) 400 TL olarak sabitlenirken ertelenen ödeme (y) katılımcının bir önceki seçimine göre artmakta ya da azaltılmaktadır. Karar ağacında 32 alternatif çıktı bulunmaktadır ancak her bir katılımcının bir önceki soruda yaptığı seçim temel alınarak, katılımcılara sadece 5 seçim sorusu yöneltilmiş ve zaman tercihleri belirlenmiştir. Anketin çevrimiçi tasarlanması, katılımcıların verdikleri yanıtlara göre belirli bir sorudan belirlenmiş başka bir soruya geçişi mümkün kılmıştır.

Örnek olarak ilk soruda şimdi 400 TL (x) ile 12 ay sonra 616 TL (y) almak arasında seçim yapan katılımcı x seçeneğini tercih ederse bir sonraki soruda 400 TL (x) ile 12 ay sonra 740 TL (y) arasında seçim yapmaktadır. Ancak katılımcı ilk soruda x değil de y seçeneğini tercih ederse bir sonraki soruda 400 TL (x) ile 12 ay sonra 500 TL (y) arasında seçim yapmaktadır. 5 seçim sorusunun sonucunda katılımcıların finansal zaman tercih skorları 1 (en sabırsız) ile 32 (en sabırlı) aralığında değişecek şekilde belirlenmektedir. Düşük skorlar katılımcıların finansal bağlamda şimdikiyi tercih ettiklerini göstermektedir.

Zaman tercihi ölçümünden sonra katılımcıların bireysel emeklilik planlarının mevcudiyeti sorulmuştur. Planı olanların aylık katkı payı ödeme miktarı sorulurken, planı olmayanların neyin farklı olması, değişmesi durumunda bireysel emeklilik planı yaptırmayı düşünecekleri incelenmiştir. Son olarak katılımcıların demografik bilgileri toplanmıştır.

Çalışmanın ikinci aşamasında hazzı erteleme ve otokontrol becerilerinin tasarruf etme ve bireysel emeklilik kararlarına etkisini incelemek amacıyla kolayda örnekleme yöntemi ile 18 yaş ve üstü 64 kişiye ulaşılmıştır. Anket formunda ilk olarak katılımcıların demografik bilgileri ile ilgili sorulara yer verilirken, sonraki sorularda çocukken veya gelirleri bulunmuyorken para biriktirip biriktiremedikleri, harcamalarının yapısı, sabit gelirleri varken para biriktirip biriktiremedikleri sorgulanmıştır. Soru formunda ayrıca katılımcıların herhangi bir bireysel emeklilik planlarının olup olmadığı, eğer yoksa yaptırmayı düşünüp düşünmediklerine ilişkin sorulara yer verilmiştir. Son olarak bireysel emeklilik yaptırmayı düşünmeyenlerin hayatlarındaki hangi öge veya ögeler farklı olsa fikirlerini değiştirebilecekleri sorulmuştur.

4.3. Bulgular

Çalışmanın ilk aşamasında ulaşılan katılımcıların demografik özellikleri Tablo 1'de listelenmiştir. Katılımcıların ortalama yaşı 32,96'dır (SD=6,89). Ankete katılım ağırlıklı olarak (%51,7) 18-34 yaş arasında, üniversite ve yüksek lisans mezunu (%98,7)

bireylerden oluşmuştur. Aylık gelir ortalaması 5396,94 (SD=2845,66) olarak belirlenirken ağırlıklı olarak 3.000-5.999 bandında yer aldığı görülmüştür.

Tablo 1: Katılımcıların Demografik Özellikleri (%)

Cinsiyet	Yüzde	Eğitim durumu	Yüzde
Kadın	48.3	Lise	1.3
Erkek	51.7	Üniversite	70.2
Yaş		Y.Lisans ve doktora	28.5
18-34	51.7	Aylık Gelir	
35-44	31.8	0-1.300	2
45-54	2	1.300-2.999	13.9
Medeni durum		3.000-5.999	47
Evli	49.7	6.000-9.999	13.9
Bekar	50.3	10.000+	20.5

Katılımcıların %51'inin bir bireysel emeklilik planına dâhil oldukları görülmüştür (Tablo 2). Bireysel emekliliği olan katılımcıların aylık bireysel emeklilik ödeme miktarları incelendiğinde ortalama olarak 494,29 TL'lik bir tutar bulunmuştur. Katılımcılar ağırlıklı olarak (%36,9) 100-299TL bandında katkı ödemesi yapmayı tercih etmişlerdir.

Bireysel emekliliği tercih etmeyen katılımcılara (n=74) hangi durumlarda fikirlerinin değişebileceği sorulduğunda, en yüksek frekansta verilen yanıt (26,8) genel ekonomik ve politik durumun değişmesi olmuştur. Ayrıca sistemden erken ayrılma seçeneği ikinci yüksek sıklıkta verilen yanıt olmuştur (20,7).

Tablo 2: Ankete Katılanların Sorulara Verdikleri Yanıtların Frekans ve Yüzde Dağılımı

	Frekans	Yüzde
Bireysel emeklilik planı		
Var	77	51
Yok	74	49
Aylık Ödeme		
0-99	7	10
100-299	26	36.9
300-499	11	15.6
500-999	12	17.2
1.000+	14	19.9
Ne farklı olsa BES yaptırırdınız? (Birden çok seçim yapmak mümkün)		
Gelir durumunuz	29	17.7
Yaşınız	11	6.7
Devlet katkı payı oranı	17	10.3
Sistemden erken ayrılma opsiyonu	34	20.7
Emeklilik fonlarının getiri performansları	29	17.7
Genel ekonomik/politik durum	44	26.8

Bileşenler arası korelasyon incelendiğinde zaman tercihinin farklı ölçümleri arasında bekleneceği gibi pozitif ve anlamlı bir ilişki bulunduğu görülmüştür (Tablo 3). Ayrıca gelir ile finansal zaman tercihi arasında da anlamlı bir ilişki vardır. Gelir arttıkça katılımcıların finansal anlamda daha sabırlı oldukları bulunmuştur. Bireysel emeklilik sahiplerinin yaptığı aylık ödeme ile gelirleri de anlamlı ve pozitif bir korelasyon göstermektedir.

Tablo 3: Değişkenler arasındaki Korelasyon Değerleri

	N	Ortalama	S. Sapma	Zaman tercihi	Gelecek zaman perspektifi	Aylık BES ödemesi	Gelir
Finansal zaman tercihi	151	12.44	11.26	1			
Gelecek zaman perspektifi	151	4.16	1.05	,186*	1		
Aylık BES ödemesi	70	494.29	508.47	.117	.073	1	
Gelir	147	5396.94	2845.67	,198*	.154	,478**	1

*Katsayı 0.05 düzeyinde anlamlı (çift yönlü) **Katsayı 0.01 düzeyinde anlamlı (çift yönlü)

Katılımcıların bireysel emeklilik planı sahipliğine etki eden faktörleri incelemek için lojistik regresyon analizi kullanılmıştır. Analiz sonuçları Tablo 4'te yer almaktadır. Sonuç olarak gelecek zaman perspektifi ile bireysel emeklilik planına sahip olma arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($p < 0.05$). Gelecek zaman odaklı olan bireylerin bireysel emeklilik planına dâhil olma ihtimali artmaktadır. Ayrıca medeni hal ile bireysel emeklilik planına sahip olma arasında sınırda anlamlılık düzeyinde bir ilişki saptanmıştır ($p < 0.1$). Evli katılımcıların bireysel emeklilik planına sahip olma ihtimali bekârlara göre daha yüksek bulunmuştur. Finansal zaman tercihi ve diğer demografik değişkenler ile bireysel emekliliğe sahip olma arasında anlamlı bir ilişki görülmemiştir.

Tablo 4: Lojistik regresyon Analizi Sonuçları

	B	S.Sapma	p	Odd oranı	%95 Güven Aralığı	
Gelecek zaman perspektifi	-.515	.180	.004	.597	.419	.851
Finansal zaman tercihi	.001	.016	.958	1.001	.970	1.033
Cinsiyet	-.050	.377	.895	.952	.455	1.991
Gelir	.000	.000	.155	1.000	1.000	1.000
Medeni hal	.738	.389	.058	2.092	.976	4.482
Eğitim			.867			
Eğitim(1)	-.619	1.575	.694	.539	.025	11.799
Eğitim(2)	.121	.407	.767	1.128	.509	2.503
Sabit	2.234	.930	.016	9.333		

Çalışmanın ikinci aşaması için ulaşılan katılımcıların demografik özellikleri Tablo 5’de verilmiştir. Ankete katılım ağırlıklı olarak 18-34 yaş arasında, üniversite ve yüksek lisans mezunu bireylerden oluşmuştur. Aylık gelirleri sıfırdan 10.000 üzerine geniş bir yelpazede seyreden katılımcıların ağırlıklı aylık gelirlerinin 1.000-2.999 ve 3.000-5.999 bantlarında olduğu görülmüştür.

Tablo 5: Katılımcıların Demografik Özellikleri (%)

Eğitim durumu		Cinsiyet	
Lise	3.1	Kadın	51.6
Üniversite	66.2	Erkek	49.4
Y.Lisans ve doktora	30.7	Aylık Gelir	
Yaş		Yok	11.1
18-34	92.3	1.000-2.999	38.1
35-44	4.6	3.000-5.999	34.9
45-54	3.1	6.000-9.999	6.4
		10.000+	9.5

Katılımcıların para biriktirme, harcama ve bireysel emekliliğe yönelik görüşleri Tablo 6’da verilmiştir. Harcamaları nasıl gerçekteştiği sorulduğunda, katılımcıların çoğunluğunun (%55,4) alışverişi bazı ürünlerde düzenli, kimi ürünlerde ise plansız gerçekteştirdiği, kayda değer bir yüzdenin ise harcamalarını tamamen içgüdüsel şekilde gerçekteştirdiği ortaya çıkmıştır (%10). Katılımcıların yüzde 63’ü çocukken veya sabit gelirleri yokken para biriktirebildiğini belirtirken, bu oran sabit gelirleri olduğunda yüzde 50’ye gerilemiştir. Ayrıca katılımcıların yüzde 59’unun bireysel emeklilik planına sahip olmadığı anlaşılırken, bireysel emeklilik programına dâhil olmamış katılımcıların yüzde 76’sının ya programa dâhil olmak istemedikleri, ya da kararsız oldukları görülmüştür. Hayatlarında hangi öğe ya da öğelerin farklı olması durumunda yaptırmayı düşüncekleri sorulduğunda, “Gelir” ağırlıklı öğe olarak öne çıkarken (%56), genel ekonomik/politik durum (%31) ikinci sırada öneme sahip bir faktör olarak belirtilmiştir.

Tablo 6: Ankete Katılanların Sorulara Verdikleri Yanıtların Yüzde (%) Dağılımı

Çocukken para biriktirme		Sabit gelir varken para biriktirme	
Evet	64.1	Evet	50.8
Hayır	35.9	Hayır	49.2
Bireysel emeklilik planı		Harcamaların yapısı	
Var	40	Detaylı plan ve listeli	1.5
Yok	60	Bazıları planlı, bazıları düzensiz	55.4
Ne farklı olsa BES yaptırırđınız		Tamamen içgüdüsel	10.8
Yaş	20.1	Plansız - Aklıma	
Gelir	56.3	geldikçe/ihtiyaç oldukça	32.3
Genel ekonomik/politik durum	31.3		
Hiçbir şekilde yaptırmam	16.7		

Çocukken para biriktirme ile gelir varken biriktirme arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($\chi^2(1)=5,497$, $p<0,05$). Çocukken ya da sabit gelirleri olmadığı dönemde birikim yapabilmiş olduklarını beyan eden katılımcıların yüzde 60'ı, sabit gelirleri oluştuğunda da birikim yapabildiklerini belirtmişlerdir. Bu durum, çocukluk dönemlerinde para biriktirememiş olan katılımcılarda tam tersiydi; gelirleri yokken para biriktiremediklerini beyan etmiş olan katılımcıların, sabit gelirleri varken sadece yüzde 30'unun birikim yapabildikleri, yüzde 70'inin çocukluk döneminden beri birikim yapmakta zorlandığı görülmüştür. Çocukluklarında birikim yapan ve yapamayan katılımcıların bireysel emeklilik sistemine dair yaklaşımlarında kayda değer bir fark bulunamamıştır.

5. Tartışma ve Sonuç

Çalışmanın ilk aşamasında katılımcıların gelecek zaman perspektifi ve finansal zaman tercihlerinin bireysel emeklilik sistemine giriş kararlarına olan etkisi incelenmiştir. Gelecek zaman odaklı katılımcıların bireysel emeklilik planına dâhil olma eğilimlerinin şimdiki zaman odaklı olanlara göre daha fazla olduğu bulunmuştur. Geleceği muğlak, belirsiz görenler ve günü gününe yaşamayı tercih edenler bireysel emeklilik sistemine dâhil olmayı tercih etmemektedirler. Öte yandan gelecekteki yıllarını düşünmekten keyif alan, sıkıntılı zamanlar için para biriktiren kişilerin bireysel emeklilik sistemine dâhil olma eğilimleri yüksektir. Finansal zaman tercihinin göre sabırlı olma veya sabırsız olma ile bireysel emeklilik planına dâhil olma arası anlamlı bir ilişki bulunamamıştır. Kişilerin medeni durumu incelendiğinde evli katılımcıların bekârlara göre bireysel emeklilik sistemine dâhil olma olasılığının arttığı saptanmıştır. Bu durum bekâr kişilerin evli kişilere göre geleceği planlama yapmak için daha belirsiz bulmasından kaynaklanmış olabilir. Diğer demografik özellikler ile bireysel emeklilik planına dâhil olma arası anlamlı bir ilişki görülmemiştir. Sadece hâlihazırda bir bireysel emeklilik planına dâhil olan katılımcılar incelendiğinde gelir seviyelerindeki artışa göre emeklilik için yaptıkları aylık ödeme miktarının da arttığı görülmüştür. Herhangi bir bireysel emeklilik sistemine dâhil olmayan katılımcılar için genel ekonomik/politik durumun iyileşmesi ve sistemden erken ayrılma seçeneğinin sunulması sisteme giriş kararını gözden geçirmeye neden olacak değişimler olarak belirtilmiştir. Buradan yapılacak çıkarımla kişilerin mevcut ekonomik durumu da gözeterik kendilerini uzun vadeli bir yatırıma adanmakta gönülsüz oldukları sonucuna varılabilir. Sigorta alanında yapılan bir çalışmada benzer biçimde, Türkiye'deki tüketicilerin hayat sigortası yaptırmama nedeninin yüzde 58,8'lik bir oranla sigorta şirketlerine güvensizlik olduğu belirlenmiştir (Erdoğan, 2015, s.9). Bireysel emeklilik şirketlerinin bu bağlamda sisteme olan güveni arttırmak ve genel ekonomik durumdan bağımsız olarak kişilerin geleceğe yönelik hazırlıklı olmasının önemini anlatmak temel hedefleri olmalıdır.

Çalışmanın ikinci aşamasında ise hazzı erteleme ve oto kontrol becerilerinin kişilerin bireysel emeklilik sistemine giriş kararlarına olan etkisi incelenmiştir. Hazzı erteleme ve oto kontrol becerilerinin göstergesi olarak kişilerin para biriktirme alışkanlıkları sorgulanmıştır. Çocukluk döneminde para biriktiren bireylerin çoğunlukla bu alışkanlığı yetişkinlik döneminde de sürdürebildikleri gözlemlenmiştir. Ayrıca çocuklukta para biriktirme alışkanlığı edinmeyen bireylerin yetişkinlikte de birikim yapma eğilimlerinin düşük olduğu görülmüştür. Bu bulguların yanında çocukken ya da yetişkinlik döneminde para biriktirme ile bireysel emeklilik sistemine dâhil olma arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır. Bu durumu irdelemek için kişilerin hangi koşullar değişse bireysel emeklilik sistemine girecekleri sorulmuş ve öne çıkan cevaplar

gelir durumu ve genel ekonomik/politik durum olarak sıralanmıştır. Bu bulgular birikim yapma ve oto kontrol becerileri yüksek bireylerin dahi durumsal faktörlerden ötürü bireysel emeklilik sistemine uzak durduklarını göstermektedir. Bu bireylere bir yatırım alternatifi olarak bireysel emeklilik sisteminin sağladığı ek kazançlar daha iyi açıklanarak ve bireylerin sisteme yönelik güvensizliklerini aşmaya yardımcı olacak güvenceler oluşturularak birikimler için bireysel emeklilik tercih oranları yükseltilebilir.

Kaynakça

- Alper, Y., Deger, Ç., ve Sayan, S. (2012). 2050'ye Doğru Nüfusbilim ve Yönetim: Sosyal Güvenlik (emeklilik) Sistemine Bakış, İstanbul: Türkiye Sanayiciler ve İşadamları Derneği ve Birleşmiş Milletler Nüfus Fonu. Yayın No: TÜSIAD-T.
- Aydın, A. E., ve Selçuk, E. A. (2017). Türkiye'de Bireysel Emeklilik Sistemine Katılım Kararını Etkileyen Faktörler. Finans Politik ve Ekonomik Yorumlar, 54(632), 27-37.
- Baumeister, R.F. (2002). Yielding to Temptation: Self-Control Failure, Impulsive Purchasing, and Consumer Behaviour. Journal of Consumer Research, vol.28, s.670-676.
- Burks, S., Carpenter, J., Götte, L., ve Rustichini, A. (2012). Which measures of time preference best predict outcomes: Evidence from a large-scale field experiment. Journal of Economic Behavior ve Organization, 84(1), 308-320.
- Eagleman, D. (2016). Beyin: Senin Hikayen. İstanbul: Bkz Yayıncılık.
- Earl, Bednall ve Muratore. (2015) A Matter of Time: Why Some People Plan for Retirement and Others Do Not. Work, Aging and Retirement, vol.1, no.2, s.181-189.
- Emeklilik Gözetim Merkezi. Çevrimiçi, <http://www.egm.org.tr/>
- Erdoğan, N. (2015) Farklı Meslek Gruplarının Hayat Sigortasına Bakışı ve Bireysel Emeklilik Sigortasının Geleceği. Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, (8).
- Falk, A., Becker, A., Dohmen, T. J., Enke, B., ve Huffman, D. (2015). The nature and predictive power of preferences: Global evidence.
- Hamilton, James H. (1898). The Educational Aspects of Saving. The Quarterly Journal of Economics, 13(1), s.45-69.

- Hastings, J. S., ve Mitchell, O. S. (2011). How financial literacy and impatience shape retirement wealth and investment behaviors (No. w16740). National Bureau of Economic Research.
- Hershey, D. A., ve Mowen, J. C. (2000). Psychological determinants of financial preparedness for retirement. *The Gerontologist*, 40(6), 687-697.
- Hutton ve Holmes. (2005). Savings Education: Learning the Value of Self-Control. *Education Policy Analysis Archives*, vol.13, s.28.
- ISSA (2010). Demographic Changes and Social Security: Challenges and Opportunities. World Social Security Forum. 30th ISSA General Assembly.
- Jacobs-Lawson, J. M., ve Hershey, D. A. (2005). Influence of future time perspective, financial knowledge, and financial risk tolerance on retirement saving behaviors. *Financial Services Review*, 14(4), 331.
- Keough, K. A., Zimbardo, P. G., ve Boyd, J. N. (1999). Who's smoking, drinking, and using drugs? Time perspective as a predictor of substance use. *Basic and applied social psychology*, 21(2), 149-164.
- Livneh, H., ve Martz, E. (2007). Reactions to diabetes and their relationship to time orientation. *International journal of rehabilitation Research*, 30(2), 127-136.
- Mead, Lawrence M. (1992). *The New Politics of Poverty*. BasicBooks.
- Mischel, W. (1974). Processes in delay of gratification. In L. Berkowitz (Ed.), *Advances in experimental social psychology* (Vol. 7, pp. 249–292). San Diego, CA: Academic Press.
- Mischel, W. (2016). *Marshmallow Testi*. İstanbul: Pegasus Yayınları.
- Payne, R. K. (1998). *A framework for understanding poverty*. RFT Pub..
- Savickas, M. L., Silling, S. M., ve Schwartz, S. (1984). Time perspective in vocational maturity and career decision making. *Journal of Vocational Behavior*, 25(3), 258-269.
- Şener ve Akın. (2010). Özel Emeklilik Fonları ve Türkiye’de Bireylerin Bireysel Emeklilik Sistemine Giriş Kararlarını Etkileyen Faktörlerin Belirlenmesi Üzerine bir Araştırma. *Marmara Üniversitesi İ.İ.B.F. Dergisi*, 2010, Cilt XXVIII, Sayı I, s.291-312.
- Türkiye İstatistik Kurumu. Çevrimiçi, tuik.gov.tr

- University of Rochester. (2012). Marshmallow Test Revisited. Çevrimiçi, <http://www.rochester.edu/news/show.php?id=4622>
- Van Dalen, H. P., Henkens, K., Hershey, D. A. 2010. “Perceptions and expectations of pension savings adequacy: A comparative study of Dutch and American workers”, *Ageing and Society*, Volume 30, Number 05, Pages731-754.
- Zimbardo, P. G., ve Boyd, J. N. (2015). Putting time in perspective: A valid, reliable individual-differences metric. In *Time perspective theory; review, research and application* (pp. 17-55). Springer, Cham.
- Zimbardo, P. G., Keough, K. A., ve Boyd, J. N. (1997). Present time perspective as a predictor of risky driving. *Personality and Individual Differences*, 23(6), 1007-1023.
- Zimbardo, P., ve Boyd, J. (2008). *The time paradox: The new psychology of time that will change your life*. Simon and Schuster.

Time Preference, Delay of Gratification and Private Pension Decision

Cüneyt Can İşCAN

İstanbul Bilgi University

Eyüp, İstanbul, Turkey

orcid.org/0000-0002-2349-2090

can.iscan@bilgi.edu.net

Aşlı Elif AYDIN

İstanbul Bilgi University

Eyüp, İstanbul, Turkey

orcid.org/0000-0002-9145-386X

aslielif.aydin@bilgi.edu.tr

Extensive Summary

The pension system constitutes the largest share of expenditure in social security spending in many countries including Turkey. For this reason, any developments related to the pension system affect the entire social security system. Today both developing and developed countries are facing problems related to social security systems, such as aging of the population, and rising premium burden on workers (ISSA, 2010). This global social security crisis has necessitated the reform and restructuring of systems. With the recently emerging private pension system in our country, an increase in the investments of the individuals for the future is targeted. Even though the increase of the participation rate in the private pension system is attempted to accelerate with applications such as state contribution and compulsory participation, it is important to first develop suitable programs by understanding the preferences of people for long term investment.

The purpose of this study is to investigate the psychological factors that influence the decision to participate in the individual pension system. The study will examine in particular how delay of gratification skills and time preferences influence the tendency of individuals to participate in private retirement plans. This research will also investigate the circumstances under which individuals who are not included in the individual pension system will be interested in the private pension system. The impact of the two basic psychological factors on the financial decisions of individuals, in particular the decision to participate in the individual pension system, will be examined in this article in two separate sections. Firstly, the effect of people's time preferences on the decision to be included in the individual pension system will be investigated. In addition, a second study will also test the effect of delay of gratification skills on the decision to make savings and participate in individual retirement.

In the first study, the impact of participants' disposition as either present-time-oriented or future time oriented, on their decisions to participate in a private retirement plan is analyzed. It has been shown that the individual's perception of past events and future has the potential to influence the decisions and actions that he or she has made in time (Van Dalen, Henkens, & Hershey, 2010; Earl, Bednall & Muratore, 2015). Zimbardo and Boyd (2008) show that individuals with a future-oriented time perspective plan their lives according to their future goals, even at the expense of not fully enjoying the moment. The future time perspective has an important role in planning the retirement period. It is seen that future oriented people are more likely to be included in the private pension system compared to present oriented people (Jacobs-Lawson and Hershey, 2005, Earl et al., 2015).

In this study, 151 adult participants were reached using convenience sampling method. In the questionnaire form, two different scales were used to determine participants' time preferences. The first one is the Future Time Perspective scale developed by Hershey and Mowen (2000). Moreover, for the measurement of the time preference, the scale developed by Falk et al. (2015) was used. Logistic regression analysis was used to examine the factors that affect participants' participation in the private pension plan. As a result, there was a significant relationship between future time perspective and having a private pension plan ($p < 0.05$). It was found that future-time-oriented individuals are more likely to be included in the private pension plan. No significant relationship was found between financial time preference and other demographic variables and having a private retirement plan.

In the second study, the relationship between delay of gratification skills and saving habits during childhood and adulthood was examined. Moreover, the impact of these skills on private pension system participation decision was studied. The study was designed based on the Marshmallow Test which examines the basics of pleasure postponement and auto control skills in children, and the extent to which these skills play a role in the decisions that individuals have made in their later life (Mischel 1974). It is suggested that individuals' desire to be happy and feel good are so strong when faced with the dilemma of "spending now or saving for later", they can experience difficult moments and just spend for the sake of feeling good (Baumeister, 2002, p.671).

The survey was conducted on consumers who were 18 years of age or older with convenience sampling method. 64 people participated in the study. In order to measure delay of gratification and auto control skills, participants were questioned about their ability to save money during their childhoods and during the later periods when they had a certain level of income. Participants were questioned regarding whether they could save money as a child, the structure of their expenditures, and whether they could save money when they had certain level of incomes. The questionnaire also included questions about whether the participants contributed to a private pension plan, or if not whether they consider doing so. Finally, those who didn't consider participating in private pension plan were asked under which circumstances they would change their minds about this.

There was a significant relationship between saving abilities as a child and saving as an adult ($\chi^2 (1) = 5,497, p < 0,05$). 60 per cent of participants who declared that they were able to save money during childhood stated that they retain the ability to save money as adults when they were responsible of their money. This is in contrast to participants who did not save money in their childhood. 70 percent of the participants who declared that they could not save money when they had no income had difficulty saving money since childhood. There was no significant difference in the approach to the private pension system of participants who did or did not save during their childhood.

In the first study of this paper it is demonstrated that the tendency of future time oriented participants to be included in the individual retirement plan is higher than those of the present time oriented ones. Those who see the future as vague, uncertain and those who live for the day do not prefer to be included in the private pension system. On the other hand, those who enjoy thinking about their future years and who save money for troubled times tend to participate in the private pension system. It can be concluded

that people are also reluctant to make a long-term investment, taking into account the uncertain state of the overall economic situation. In this context, the main objectives of the private pension companies should be to increase the confidence of individuals to the system and to explain the importance of preparing for the future regardless of the general economic situation.

In the second part of the study, the effects of delay of gratification and auto-control skills on the decision to participate in the private pension system were examined. The habits of saving money during childhood and adulthood were questioned as an indicator of delay of gratification and auto control skills. It has been observed that individuals who accumulate money during childhood are able to continue this habit during adulthood as well. In addition, it is seen that individuals who do not have the habit of accumulating money in childhood have a low tendency to accumulate in adulthood. In addition to these findings, there was no significant relationship between saving money during childhood or adulthood and participation in the individual pension system. In order to investigate this situation, people were asked under which circumstances they would enter the private pension system and the answers were listed as income and general economic / political situation. These findings indicate that even individuals with high self-control skills distance themselves from private pension system due to situational factors. Individual pension participation ratios can be raised by better explaining the additional benefits provided by the individual pension system as an investment alternative, and helping them overcome the insecurities towards the system through the use of government guarantees.